د لنډې کيسې او ژبې کرېکټر تر منځ تفاوت

موضوع : ادبيات   :PA

ليکوال: استاد نوراحمد قران مل

السلام عليکم ورحمت الله و برکاته!

د لنډې کيسې او ژبې کرېکټر تر منځ پر تفاوت باندې خبره ده.

دا که په عموم کې ورته متوجې سو، يو ډېره عميقه موضوع ده. تقريباً څلور يا متفرق موضوعات پکښې را نغښتي دي. په يوه اړخ کې د لنډې کيسې لنډه پيژندنه، په بل اړخ کې د ژانر لنډه پيژندنه، په درېيم اړخ کې د کرېکټر پيژندنه، او په وروستي اړخ کې د تويير يا د جلا والي دی. چې هره موضوع يې ځان ته د پام وړ مسائل لري خو په خلصه توګه مونږ تاسې دا موضوع داسې رانغاړو چې هر لنډه کيسه چې ده خپل ځان ته کرېکټر لري.

کرېکټر د هغو افعالو،حرکاتو او تيوريو مجموعه ده چې د يوې کيسې بشپړ والی مونږ ته په ثبوت رسوي. پر همدې بنسټ باندې هر کرېکټر چې په لنډه کيسه کې سر ته رسيږي پر مخ باندې ځي دا ده دې لپاره دی چې د کيسې هغه مطلوب هدف چې پکښې مطرح سوی دی ،چې بايد په لاس راوړل سي. که داسې وي چې کرېکټرونه د هدفونو څخه بيل وي، نو په هغه صورت کې بيا د کيسې رنګ پيکه راځي. يا په دې معنې چې تيت او پرک پراخه ساحه خو را ټوله ساحه په لاس کې نه راځي او يا په دې معنی چې هدف پر يوه لور ځي او کرېکټر پر بل لور ځي. خو که داسې وي چې يو څوک د لنډې کيسې په کرېکټرايزېشن کې د Target، Goal او يا Object يا زمونږ ستاسي په عامه اصطلاح د هدف پر لور [illegible] هلته به يوه طرف کې د کرېکټر موجوديت يا د عملي طتبقاتو موجوديت او په بل اړخ کې د هدف سمارټ والی يا روڼ والی دا په خپله د کيسې جالب والی او روښان والی مونږ ته په لاس راکوي.

د همدغه هدف د ترلاسه کولو لپاره چې کوم کرېکټر مطرح کيږي کرېکټر به حتمي پر دوو فزيکي مسائلو باندې ولاړ وي. يوه فزيکي د لوبغاړي يا هومر يا د اتل عمل دی چې دی کم عمل سر ته رسوي. چې دا په خپله دوې برخي دي. يو د کيسې اتل دی چې هغه خپل کرېکټر پر مخ باندي بيايي او د خپلي لنډې کيسې د عمل په نتيجه کې د يو عکس العمل سره مخامخ کيږي. بيا به هدف لاس ته راوړنه خوښي او خوشحالي پکښې کې

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نغښتي وي هوساېي به پکښې کې وي. یا به نا امیدي پکښې نغښتې وي، لاس پر سر کیدل او د ټولني څخه لاس اخیستل وي پکښې.

دوهم بیا هغه ناقد یا لیکوال چې هغه د تنقید په ژبه باندي یو لنډه کیسه ګوري هغه چې یې مطالعه کوي، نو په خپله به حتمي له دوو عمل سره مخامخ کیږي او د هغه په مقابل کې به عکس العمل ویني. که په مسلکي لحاظ په مني لحاظ لنډه کیسه نقد کړې وي نو حتمي به هغه څوک چې هغه یا دده پر نظر ملاحظه لري هغه به یې ور رد وي او یا هغه څوک چې هغه د ده سره تائید والی راولي. چې دا کریټیسیزم یا نقد راشي موضوع ده. خو کله چې موږ تاسي پر دې موضوع باندي بیرته لنډې کیسې ته راګرځو او په لنډه کیسه کي موږ د کریکټر موضوع تشریح کوو.

کریکټر، عملي تطبقات، تیوري، اتل او ورسره تر څنګ هدف دا ټوله چې سره نغښتلي وي، منطقي ربط سره ولري په هغه صورت کي د کیسې روڼ والی او شفافیت موږ ته په لاس راکوي. د دې څخه با وجود موږ تاسي په کیسه کي د یو بلي موضوع سره مخامخ کیږو چې هغه په ناول یا په داستان کي کیدای سي. په ناول یا په داستان کي عمومًا Hero ، لوبغاړی یا اتل د داستان یا د ناول یو نفر وي ټوله موضوع پر هغه محور باندي راګرځي د هر پراګراپ یا هري حسې موضوع چې پای ته رسیږي بیا هم بیرته مطرح لوبغاړی پکښې وي. خو په لنډه کیسه کي څو کریکټرونه د څو کسانو راځي سره تر دې چې یو لنډه کیسه به خپل ځان ته یو لویغاړی لري یو اتل به لري خو په هغه کي به ډیر مسائل راغلي وي چې دی به د نورو خلګو د عکس العملو سره شامل وي.

په یوه طرف کي به ادم خان د کیسې لوبغاړی وي په بل طرف کي به درخانی ورسره ملګرې وي، په بل طرف کي به بیا فتح هم ورسره ملګری وي او داغسي د «کرمي »په کیسه کي چې موږ تاسي یې ګورو هلته به د کلابست په دروازه کي چې دوی وځي رابعه به وي پکښې کي د رابعه تر څنګ به فتح خان بریخی، کرمی به یی، هغه د هندوستان ډاکوان به یی هره مسئله به وي.

د لنډي کیسې لوبغاړی به فتح خان پریخی وي خو غم به ټول عمر د کرمی د خوا پیښ وي. نو په لنډه کیسه کي څو کسان او څو لوبغاړي مطرح کیږي. پر همدې بنسټ باندي د لنډي کیسې مرکزیت چې دی هغه د اوږده داستان یا ناول په پرتله باندي پاشلی اوسیږي متمرکز نه وي. دغه تفاوت راځي پکښې کي ور څخه باوجود په لنډه کیسه کي په کریکټري برخه کي چې موږ او تاسي یې ګورو ځیني کسان وي چې هغه متحریک وي. د لوبغاړي رول

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې اجرا کوي مخ په وړاندي ځي اجرأت کوي. خو ځيني نور کسان دي چي هغه په حاشيه کي په ځينو ځايونو کي يې نومان ور سره ذکر کيږي. په ځينو ځايونو کي يې نوم ذکر کيږي کريکټر يې نه واضح کيږي،

په ځينو ځايونو کي يې نوم ذکر کيږي عمل يې ذکر کيږ ي، لکن نتيجه يې نه معلوميږي پکښې. همدغه دوه مسائل دي چي دا په لنډه کيسه کي مونږ تاسی ته هغه ابهامات په لاس را کوي. خو کله چي د دې ټولو څخه با وجود د لنډي کيسې په ليکنه کي د کريکټر په برخه کي د ليکوال هنريت ډير مهم دی .

يو ليکوال کيدای سی چي په دوو هنرونو باندي يو د ادبياتو په ژبه باندی داسي جادويي الفاظ و کاره وي چي هغه کليشه يي الفاظ ونه اوسيږي. هر ګام ته تلوسه په لاس باندي ورکړي چي هغه بايد دغه لنډه کيسه مطالعه کړي چي نور څه پيښيږي او هغه مطلوب ټکی په لاس باندي راوړي. خو ځيني ليکوالان په ساده او په سوليدلو الفاظو باندي خپله ليکنه داسی نويشته کوي چي خلګ و دې ته ليوالتيا نه ښيي چی دا کيسه تر پايه پوری ولولي.

لکه عادي توري چي سړی لولي. دغه هم د ليکوال هغه هنري کريکټر دی چي د کيسې د کريکټرايزېشن د اکمال لپاره، يا د بشپړ توب لپاره ډير مهم بحث دی. دلته د هغه اساسي خبره چي بله چي راځي چي زمونږ تاسی په پوښتنه کي مطرح سوې ده هغه داده چي د ژبو سره يا فرض مثال ژبه يې بايد څنګه وکارول سي دا ډيره مهمه خبره ده.

ليکوال ته په کار ده چي وار د واره ډيالتيک ادبيات يا منطقوی ادبيات بايد ده مطالعه کړی وي. په خوی، عاداتو، رسوماتو، وراشو په دې ټولو بايد پوه و اوسيږي. د دې څخه با وجود د ليکوالی په پند باندي دی حاکم وي. د لنډي کيسې تيورياني بايد ده مطالعه کړي او په لنډه کيسه کي داسي نثر راوباسي چي بالا بود الفاظ، اضافه ليکنی، اضافه کليمات داپه ليکنه کي نه ووسيږي .

ليکوال بل مسئوليت ددې لري چي د خپلي کيسې روان والی په ساده الفظو داسی نويشته کړي چي هغه د هر چا و مغز ته خطور وکړي او د هر چا مغز ته ورسيږي. يو څوک يې په دقيق ډول باندي مطالعه کړي. بل هنر يې دادي د ليکوال چي هغه لنډه کيسه په داسي جزابو الفاظو را شروع کړي چی خلګ تلوسه پيداکړي چی نور څه پيښيږي.

که داسي يي چي دی په سر کي مخکني، زاړه، کليشي الفاظ وکاروي،» لکه څنګه چي تاسي ته وو يل سوه، لکه څنګه چي تاسي ته معلومه ده، لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه چي ما دا تصميم ونيوی، لکه څنګه چي لنډه کيسه داسي ده» دغه هغه اصطلاحات دي چي هغه ډير تکرار سوي دي. نو خلګ و دې ته زړه نه ښه کوي .

دی بايد د لنډي کيسې پيلامه په داسي شکل باندي را شروع کړي په هغه خپله ډيالکټيک ژبه کي چي په هغه منطقه کي دغه لنډه کيسه دی نويشته کوي. چي هغه په يوه اړخ کي نوې او په بل اړخ کي د خلګو په ژبه باندي وي. فرض مثال يو ليکوال را ولاړيږي نويشته کوي چي «زه پوهيږم چي مرګ ډير دروند دی خو کله چي ما د احمد د ژوندانه راز وليدی ما خدای ته زاری وکړې چي خدايه ته پر احمد باندي ورحميږې. څونده ستونزي ا و مشکلات يې و ګالل. خو که ماته داسي مرګ راکوې خدايه ما وژغورې، زه د دغو تکالفو د دغو زحماتو توان نه لرم» په سر کي چي دغه الفاظ دا جملات تر خوله را ويستله هم يې عرف پکښي معلوم کړی، هم يې توان پکښي معلوم کړی او هم نور څه.

پر هم دې بنسټ باندی موږ تاسي چي کله لنډه کيسه نويشته کوو دغه مسؤليت لرو پکښي کي چي بايد د ژبي د هنر اندازي پکښی زده کړې وي. په درنښت

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library